

PIETRASZEWSKI JÓZEF (1898-1985)

Urodził się 16 lutego 1898 roku w Mościskach. Syn Leona i Józefy. Ukończył szkołę elementarną oraz kurs zawodowy w zakresie ślusarstwa. Jako ochotnik, od 7 stycznia 1919 roku, brał udział w powstaniu wielkopolskim na odcinku Grupy „Leszno”. Służył w batalionie gostyńskim. Brał udział m.in. w walkach pod Gościejewicami i Kąkolewem. Służbę wojskową kontynuował w 6. pułku strzelców wielkopolskich (późniejszy 60. pułk piechoty). Służył w nim do 24 maja 1920 roku. Walczył na terenie Ukrainy. 10 lutego 1920 roku został mianowany starszym szeregowym. Od 25 maja jako żołnierz 26. pułku ułanów kontynuował walkę na wschodniej granicy państwa. W toku walk 14 czerwca został ranny, a następnie umieszczony w szpitalu garnizonowym w Bydgoszczy, w którym przebywał do 2 lipca 1920 roku.

Po wyzdrowieniu skierowany został do szkoły sanitarno-weterynaryjnej w Poznaniu na Jeżycach, którą ukończył 2 października. Następnie powrócił do jednostki. 15 stycznia 1921 roku zachorował na tyfus. Do 7 marca 1921 roku przebywał w szpitalu w Lesznie. Pięć dni wcześniej awansowany został do stopnia kaprała. Ostatnie ćwiczenia wojskowe odbył w 17. pułku ułanów w październiku 1923 roku. Związek małżeński zawarł 9 kwietnia 1923 roku ze Stanisławą Żalik. Od 31 października 1921 roku aż do przejścia na emeryturę (4 grudnia 1964 roku) pracował w gostyńskiej cukrowni na stanowisku ślusarza, a następnie maszynisty turbin. Od 24 stycznia 1934 roku był członkiem Związku Powstańców Wielkopolskich, a od 26 września 1958 roku gostyńskiego koła ZBoWiD. Awansowany został do stopnia podporucznika w stanie spoczynku.

Zmarł 10 września 1985 roku. Pochowany został na cmentarzu junikowskim w Poznaniu – w Kwaterze Powstańców Wielkopolskich.

Uhonorowany był wieloma odznaczeniami, m.in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Wielkopolskim Krzyżem Powstańczym, Medalem Pamiątkowym za Wojnę 1918-1921, Odznaką Grunwaldzką.

Związek Kombatantów Rzeczypospolitej Polskiej i Byłych Więźniów Politycznych Koło Gostyń, *Ankieta personalna ZBoWiD*; informacje córki Haliny Kępki – zbiory rodzinne; zaświadczenie Dowództwa Okręgu Korpusu Nr 7056/38; książeczka wojskowa PKU Gostyń, Główna Księga Ewidencji Nr 84; R. Tomaszewski, *Wysilek militarny i materialny mieszkańców ziemi gostyńskiej w walkach o kształt granicy wschodniej II Rzeczypospolitej (1918-1920)*, Gostyń 2002, s. 191-192.